



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.568/3
van 30 december 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’

Op 30 november 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 15 december 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 december 2015.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot de vervanging van de artikelen 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 ‘tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’.

In het ontworpen artikel 4 wordt voortaan bepaald dat naast het ziekenhuis ook het Agentschap Zorg en Gezondheid een selectie publiceert van de gegevens voorgeschreven door artikel 22/1 van het koninklijk besluit van 15 juli 2004¹ en vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013. Het betreft gegevens met betrekking tot de invasieve procedures die het zorgprogramma uitvoert, evenals hun resultaat in termen van mortaliteit en complicaties naargelang de ernst van de pathologie van de patiënten.

De vervanging van artikel 5 betreft een technische wijziging ingevolge de vervanging van artikel 4.

RECHTSGROND

2. De rechtsgrond om erkenningsnormen vast te stellen ten aanzien van de betrokken zorgprogramma’s wordt geboden door artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’. Bij die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om erkenningsnormen vast te stellen voor de ziekenhuizen, “op voorwaarde dat ze rekening houdt met de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid om erkenningsnormen vast te stellen als vermeld in artikel 5, § 1, I, 1°, f), van [de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’]”.

Die verwijzing naar de federale voorbehouden bevoegdheid inzake erkenningsnormen moet na de vervanging van artikel 5, § 1, I,² naar aanleiding van de Zesde Staatshervorming worden gelezen als een verwijzing naar de huidige omvang van die bevoegdheid. Die voorbehouden bevoegdheid is, zoals kan worden afgeleid uit de parlementaire voorbereiding van de nieuwe bijzonderewetsbepaling,³ beperkter dan de voorheen bestaande bevoegdheid.⁴ Er kan dan ook worden aangenomen dat artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009 thans moet worden begrepen als een rechtsgrond om de erkenningsnormen vast te

¹ Koninklijk besluit van 15 juli 2004 ‘houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma’s ‘cardiale pathologie’ moeten voldoen om erkend te worden’.

² Bij artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’.

³ *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 28-32 en 34-37. Uit die parlementaire voorbereiding blijkt dat de federale overheid inzake erkenningsnormen slechts nog bevoegd is in zoverre die erkenningsnormen betrekking hebben op de “basiskenmerken” van (onder meer) de zorgprogramma’s (*ibid.*, 35).

⁴ Overigens was de federale voorbehouden bevoegdheid inzake erkenningsnormen reeds evenzeer vervat in het toenmalige artikel 5, § 1, I, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, in zoverre de toenmalige invulling van de notie “organieke wetgeving” ook de bevoegdheid inhield van de federale overheid om erkenningsnormen vast te stellen die konden worden gerekend tot de “basisregels en krachtlijnen van het ziekenhuisbeleid” (zie GwH 15 juli 1998, nr. 83/98, B.5.4).

stellen binnen de sinds 1 juli 2014 geldende bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake die erkenningsnormen.

Dit neemt niet weg dat de formulering van deze decretale bepaling het best bij de eerstvolgende gelegenheid wordt aangepast, bijvoorbeeld door de zinsnede “als vermeld in artikel 5, § 1, I, 1^o, f), van die bijzondere wet” te schrappen.

3. De ontworpen regeling komt er in wezen op neer dat voortaan naast het ziekenhuis ook het Agentschap Zorg en Gezondheid een selectie publiceert van de geregistreerde gegevens. Voor die verplichting kan evenwel geen rechtsgrond worden gevonden in artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009, aangezien het niet gaat om een erkenningsnorm voor zorgprogramma's, maar om een nieuwe taak voor een agentschap. De gemachtigde stelde in dat verband het volgende:

“Het feit dat Zorg en Gezondheid gegevens zou publiceren, is inderdaad geen erkenningsnorm, maar hangt nauw samen met de erkenningsbevoegdheid uit artikel 3 en het registreren en verwerken van gegevens zoals vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004. Hierbij is ook sprake van actieve openbaarheid van bestuur en is artikel 28, § 1, eerste lid van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur van toepassing. (...) Aangezien we van mening zijn dat er een alternatieve rechtsgrond is, moet de taak van het agentschap niet worden aangepast voor dit ontwerp van besluit.”

Met deze redenering kan worden ingestemd, met dien verstande dat voor het ontworpen besluit mede moet worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), gelezen in samenhang met artikel 28, § 1, eerste lid, van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’, nu in de laatstgenoemde decretale bepaling geen machtiging voorkomt aan de Vlaamse Regering.

ALGEMENE OPMERKING

4. De definities in het ontworpen artikel 4, derde lid, en in het ontworpen artikel 5, tweede lid, kunnen beter worden ingevoegd in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 door middel van een nieuwe wijzigingsbepaling die voor het huidige artikel 1 van het ontwerp moet worden toegevoegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op hetgeen in opmerking 3 is uiteengezet, moeten voor het huidige eerste lid van de aanhef een nieuw eerste en tweede lid worden toegevoegd, waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, respectievelijk artikel 28, § 1, eerste lid, van het decreet van 26 maart 2004.

6. De in opmerking 2 aangehaalde bevoegdheidsoverdracht is gepaard gegaan met de instelling van een bijzonder vormvereiste,⁵ namelijk de verplichting om de ontworpen regeling voor verslag voor te leggen aan de algemene vergadering van het Rekenhof over de mogelijke gevolgen van de ontworpen regeling op korte en lange termijn op de begroting van de federale overheid en van de sociale zekerheid. De toepassing van die vormvereiste heeft in dit geval geresulteerd in een verslag van 28 oktober 2015, waarin de algemene vergadering van het Rekenhof stelt dat de ontworpen regeling geen dergelijke gevolgen inhoudt. Aangezien daardoor aan het vormvereiste is voldaan, moet van dat verslag melding worden gemaakt in de aanhef, in een nieuw lid dat na het huidige derde lid moet worden ingevoegd en dat luidt als volgt:

“Gelet op het verslag van de algemene vergadering van het Rekenhof, uitgebracht op 28 oktober 2015;”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

⁵ Artikel 5, § 1, I, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.